

Viikon sana

25.8.2019 Jukka Kekki, vs. kirkkoherra

11.su helluntaista Etsikkoajoja

Tämän pyhän Raamatun tekstit puhuvat etsikon ajasta. Vanha kristinoppi kuvaa etsikkoaikaa näin: ”Ihmisen elämässä on aikoja, joina Jumala erityisesti vetää häntä puoleensa. Sellaista aikaa sanotaan etsikkoajaksi. Useimmiten Jumala kutsuu meitä jo nuoruudessa”.

Etsikonaika on aivan erityistä aikaa ihmisen elämässä. Silloin Jumalan herättämä ihminen etsii totuutta ja rauhaa.

Raamatussa puhutaan paljon etsimisestä. Jo alkulehdillä kerrotaan, miten Jumala huhui ensimmäistä ihmisparia, joka piiloutui lehvistön kätköön. Vaikka Jumalan tahto ja käsky oli rikottu, ei Jumala etsinyt ihmistä rangaistakseen häntä, vaan armahtaakseen.

Paavali puhuu siitä, ettei ole ketään, joka etsii Jumalaa, ei yhden yhtäkään. Kaikki ovat pois poikenneet. Ihminen on taipuvainen pakenemaan ja piiloutumaan enemmän kuin etsimään Jumalaa ja hänen valkeuttaan.

Jeesus kehotti etsimään. Hän rohkaisi, että jokainen pyytävä saa, etsivä löytää ja kolkuttavalle avataan. Tuhlaajapoikavertauksella Jeesus kuvasi Isän Jumalan suurta rakkautta langennutta ja poisjoutunutta kohtaan. Tuhlaajapoika katui huonoa elämänsä ja halusi palata isän kotiin. Avosylin isä riensi kotiin palaavaa poikaansa vastaan. Isä ei ottanut kuuleviin korviinsa pojan estelyitä, että jos vaikka vain yhdeksi palvelijoistasi pääsisin. Poika puettiin juhlaausteisiin ja järjestettiin iloiset juhlat.

Jeesus kehotti etsimään ennen kaikkea Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttaan. Se on tärkeä neuvo meille kaikille. Jumalan valtakunta lähestyy meitä evankeliumin saarnassa, johon kuuluu kehoitus parannukseen. Evankeliumin sanassa Kristuksen sovintotyö annetaan meille aivan lahjana ja ilmaiseksi. Jumala armahtaa antamalla synnit anteeksi. Sovintosaarnaa saarnataan ihmishuulin, mutta Pyhän Hengen voimasta. Tuhlaajapojan isän tavoin Jumalan isänsydän on täynnä anteeksiantamusta ja rakkautta meitä kohtaan.